

Marți, 4 iulie 2017

P8_TA(2017)0289

Societățile private de securitate

Rezoluția Parlamentului European din 4 iulie 2017 referitoare la societățile de securitate private (2016/2238(INI))

(2018/C 334/08)

Parlamentul European,

- având în vedere Documentul de la Montreux privind obligațiile juridice internaționale pertinente și bunele practici pentru statele care au o legătură cu operațiunile societăților militare și de securitate private în timpul unui conflict armat,
- având în vedere rezoluțiile nr. 15/26, 22/33, 28/7 și 30/6 ale Consiliului pentru Drepturile Omului al ONU,
- având în vedere Grupul de lucru al ONU privind utilizarea mercenarilor drept mijloc de încălcare a drepturilor omului și de împiedicare a exercitării drepturilor popoarelor la autodeterminare, care a fost înființat în iulie 2005,
- având în vedere rapoartele grupului de lucru interguvernamental fără limită de membri constituit pentru a examina posibilitatea de a elabora un cadru normativ internațional în legătură cu reglementarea, monitorizarea și supravegherea activităților societăților militare și de securitate private;
- având în vedere Orientările ONU privind utilizarea serviciilor de securitate armate ale societăților de securitate private, care, recent, au fost extinse la serviciile de securitate neînarmate,
- având în vedere Codul de conduită al ONU pentru reprezentanții autorităților de aplicare a legii,
- având în vedere proiectul unei posibile Convenții privind societățile militare și de securitate private, care va fi supus atenției și inițiativei Consiliului pentru Drepturile Omului,
- având în vedere Codul Internațional de Conduită al Furnizorilor de Servicii de Securitate Privată (ICoC), instituit de către Asociația Codului Internațional de Conduită, care reprezintă un mecanism de autoreglementare din sector ale cărui standarde sunt voluntare,
- având în vedere Codul Internațional de Conduită al Asociației privind operațiunile de menținere a stabilității, care reprezintă un mecanism de autoreglementare din sector,
- având în vedere Codul etic și de conduită pentru sectorul securității private al Confederației Europene a Serviciilor de Securitate și al UNI Europa,
- având în vedere ISO 18788 Sistemul de gestionare pentru operațiunile de securitate privată, care instituie parametrii pentru gestionarea societăților de securitate private,
- având în vedere Recomandarea Consiliului din 13 iunie 2002 privind cooperarea dintre autoritățile naționale responsabile de sectorul securității private în statele membre,
- având în vedere Directiva 2014/24/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 26 februarie 2014 privind achizițiile publice și de abrogare a Directivei 2004/18/CE ⁽¹⁾,
- având în vedere Directiva 2009/81/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 13 iulie 2009 privind coordonarea procedurilor privind atribuirea anumitor contracte de lucrări, de furnizare de bunuri și de prestare de servicii de către autoritățile sau entitățile contractante în domeniile apărării și securității și de modificare a Directivelor 2004/17/CE și 2004/18/CE ⁽²⁾,

⁽¹⁾ JO L 94, 28.3.2014, p. 65.

⁽²⁾ JO L 216, 20.8.2009, p. 76.

Marți, 4 iulie 2017

- având în vedere Conceptul UE pentru sprijin logistic pentru operațiile militare conduse de UE și Conceptul UE pentru sprijin din partea contractanților pentru operațiile militare conduse de UE,
 - având în vedere recomandările Priv-War privind acțiuni de reglementare la nivelul UE în domeniul societăților militare și de securitate private și al serviciilor furnizate de acestea,
 - având în vedere Rezoluția sa din 8 octombrie 2013 referitoare la corupția din sectorul public și sectorul privat: impactul asupra drepturilor omului în țările terțe ⁽¹⁾ și Rezoluția sa din 6 februarie 2013 referitoare la responsabilitatea socială a întreprinderilor: promovarea intereselor societății și a unei căi spre o redresare economică sustenabilă și cuprinzătoare ⁽²⁾,
 - având în vedere multitudinea de riscuri, provocări și amenințări diverse din interiorul și din afara frontierelor Uniunii Europene,
 - având în vedere Orientările interimare ale Organizației Maritime Internaționale (IMO) din mai 2012 privind personalul de securitate înarmat la bordul navelor,
 - având în vedere articolul 52 din Regulamentul său de procedură,
 - având în vedere raportul Comisiei pentru afaceri externe (A8-0191/2017),
- A. întrucât securitatea și apărarea sunt bunuri publice gestionate de autoritățile publice pe baza criteriilor de eficiență, eficacitate, responsabilitate și respectarea statului de drept, care nu depind în mod exclusiv de asigurarea unui număr suficient de resurse financiare, ci și de cunoștințe; întrucât, în anumite domenii, autorităților publice le pot lipsi capacitățile și abilitățile necesare;
- B. întrucât securitatea și apărarea ar trebui asigurate, în principal, de către autoritățile publice;
- C. întrucât sondajele Eurobarometru arată că cetățenii UE doresc ca UE să fie mai activă în domeniul securității și al apărării;
- D. întrucât peste 1,5 milioane de contractanți de securitate privați au fost angajați în aproximativ 40 000 de societăți de securitate private (SSP-uri) din Europa în 2013; întrucât aceste cifre continuă să crească; întrucât cifra de afaceri a acestor societăți a însumat în anul respectiv aproximativ 35 de miliarde de euro; întrucât, la nivel global, sectorul de securitate privată a fost evaluat la aproximativ 200 de miliarde USD în 2016, cu aproximativ 100 000 de SSP-uri și 3,5 milioane de angajați;
- E. întrucât, în ultimele decenii, SSP-urile, expresie care în sensul prezentei rezoluții va include, de asemenea, societățile militare private, au fost din ce în ce mai utilizate de către guvernele naționale, precum și de forțele armate naționale și de agențiile civile, atât pentru furnizarea de servicii pe piața internă, cât și pentru sprijinirea operațiunilor din străinătate;
- F. întrucât gama de servicii furnizate de SSP-uri este foarte largă, variind de la serviciile logistice până la sprijinul efectiv în luptă, asigurarea tehnologiei militare și participarea la reconstrucția postconflict; întrucât SSP-urile furnizează, de asemenea, servicii vitale în cadrul statelor membre, cum ar fi administrarea penitenciarelor și asigurarea de agenți de patrulare în zonele de infrastructură; întrucât SSP-urile au fost utilizate atât în cadrul unor misiuni civile, cât și militare din cadrul politicii de securitate și apărare comune (PSAC) pentru protecția delegațiilor UE, construcția taberelor, instrucție, transport aerian și pentru sprijinirea activităților de ajutor umanitar;
- G. întrucât, în cadrul UE, practicile adoptate de statele membre privind utilizarea SSP, procedurile de contractare a acestora și calitatea sistemelor de reglementare variază foarte mult, numeroase state membre utilizându-le pentru a-și susține contingentele în cadrul operațiunilor multilaterale;

⁽¹⁾ JO C 181, 19.5.2016, p. 2.

⁽²⁾ JO C 24, 22.1.2016, p. 33.

Marti, 4 iulie 2017

- H. întrucât externalizarea activităților militare, inițial parte integrantă a activităților forțelor armate, are loc, printre altele, pentru a furniza servicii într-un mod mai rentabil, dar, de asemenea, pentru a compensa un deficit de capacități ale unor forțe armate de dimensiuni tot mai mici în contextul unui număr tot mai mare de misiuni multilaterale în străinătate și al unor bugete tot mai reduse, consecință a reticenței factorilor de decizie de a aloca resurse adecvate; întrucât externalizarea activităților militare ar trebui să fie o excepție; întrucât ar trebui să se abordeze deficitele; întrucât SSP-urile pot, de asemenea, furniza capacități de care sunt în totalitate lipsite forțele armate naționale, adesea în ultimul moment și în mod complementar; întrucât SSP-urile au fost, de asemenea, utilizate din motive de oportunitate politică pentru a evita restricții cu privire la utilizarea de trupe, în special pentru a depăși posibila lipsă de sprijin public pentru implicarea forțelor armate; întrucât utilizarea SSP-urilor în calitate de instrument de politică externă trebuie să facă obiectul unui control parlamentar eficace;
- I. întrucât SSP-urile au fost acuzate de implicare într-o serie de incidente care au dus la încălcarea drepturilor omului și la pierderi de vieți omenești; întrucât astfel de incidente diferă în timp și în funcție de țară și, în unele cazuri, constituie încălcări grave ale dreptului internațional umanitar, inclusiv crime de război; întrucât unele dintre aceste cazuri au fost urmărite în justiție; întrucât această situație, conjugată cu lipsa acestora de transparență, a avut repercusiuni asupra eforturilor depuse de comunitatea internațională în țările în cauză și a evidențiat lacune importante în structurile de responsabilizare, datorate, printre altele, creării a numeroase straturi de filiale sau subcontractanți în diverse țări, în special la nivel local, ceea ce duce, în unele cazuri, la incapacitatea de a garanta securitatea de bază a populației civile în țările gazdă;
- J. întrucât UE și statele sale membre ar trebui, pe viitor, să vizeze evitarea acestor situații și să se abțină de la externalizarea operațiunilor militare care implică utilizarea forței și a armelor, participarea la ostilități și implicarea în luptă sau în zonele de luptă dincolo de cazurile de autoapărare legitimă; întrucât operațiunile și activitățile externalizate către SSP-uri în zonele de conflict ar trebui să se limiteze la furnizarea de sprijin logistic și la asigurarea protecției echipamentelor, fără o prezență reală a acestora în zonele în care au loc lupte; întrucât, în niciun caz, utilizarea SSP-urilor nu poate să reprezinte o soluție pentru înlocuirea personalului forțelor armate naționale; întrucât utilizarea de către forțele armate ale statelor membre a resurselor, instrumentelor, capacității, cunoștințelor și mijloacelor pentru a-și îndeplini sarcinile pe deplin ar trebui să reprezinte prioritatea absolută pentru punerea în aplicare a politicilor de apărare;
- K. întrucât, pentru ca statele să beneficieze de avantajele oferite de SSP-uri și pentru a se asigura că acestea pot fi trase la răspundere, ar trebui stabilit un cadru legal la nivel internațional cu mecanisme obligatorii de reglementare și de monitorizare care să reglementeze utilizarea acestora și să ofere un control suficient asupra activităților acestora; întrucât SSP-urile sunt parte a unui sector care are un caracter transnațional extrem de pronunțat și care este interconectat cu actorii guvernamentali și interguvernamentali și, ca atare, necesită o abordare globală a reglementărilor; întrucât actuala situație de reglementare din acest sector conține o serie de norme inconsecvente care variază enorm între statele membre; întrucât legislația națională neomogenă și autoreglementările adoptate de o parte dintre SSP-uri constituie un factor de descurajare insuficient pentru prevenirea abuzurilor, dată fiind lipsa sancțiunilor, și pot avea un impact major asupra modului în care funcționează SSP-urile în cadrul intervențiilor multilaterale și al regiunilor de conflict;
- L. întrucât nu au fost convenite definiții pentru SSP-uri, SMP-uri și serviciile acestora; întrucât, astfel cum sugerează definiția inclusă în proiectul de convenție, care a fost pregătit de către Grupul de lucru al ONU privind mercenarii, o SSP poate fi definită ca o entitate corporativă, care oferă pe o bază compensatorie servicii militare și/sau de securitate prestate de către persoane fizice și/sau entități juridice; întrucât serviciile militare în acest context pot fi definite ca servicii specializate legate de acțiuni militare, inclusiv planificare strategică, colectare de informații, anchetare, operațiuni de recunoaștere terestre, maritime sau aeriene, operațiuni de zbor de orice tip cu sau fără pilot, supraveghere și servicii de colectare de informații prin satelit, orice tip de transfer de cunoștințe cu aplicații militare, sprijin material și tehnic oferit forțelor armate și alte activități conexe; întrucât serviciile de securitate pot fi definite ca pază armată sau protecție a instalațiilor, clădirilor, bunurilor și persoanelor, orice tip de transfer de cunoștințe cu aplicații în materie de securitate și poliție, dezvoltarea și punerea în aplicare a măsurilor de securitate a informației și alte activități conexe;

Marți, 4 iulie 2017

- M. întrucât Documentul de la Montreux reprezintă primul document major care definește modul în care se aplică legislația internațională SSP-urilor; întrucât Codul Internațional de Conduită al Furnizorilor de Servicii de Securitate Privată (ICoC) definește standardele sectorului și se dovedește din ce în ce mai mult a fi un instrument care vizează asigurarea standardelor de bază comune pentru un sector global; întrucât Asociația Codului Internațional de Conduită al Furnizorilor de Servicii de Securitate Privată (ICoCA) își propune să promoveze, să gestioneze și să supravegheze punerea în aplicare a ICoC și să încurajeze furnizarea responsabilă a serviciilor de securitate, precum și respectarea drepturilor omului și a dreptului național și internațional; întrucât aderarea la ICoCA se face printr-un demers voluntar și contra cost, iar tarifele ridicate de aderare nu permit accesul tuturor societăților de securitate private;
- N. întrucât activitatea privind reglementarea SSP-urilor este în curs de desfășurare în multe foruri internaționale, inclusiv în cadrul Forumului Documentului de la Montreux, unde UE a fost aleasă în cadrul Grupului „Prietenii președintelui”, grup de lucru interguvernamental fără limită de membri, pentru a examina posibilitatea de a elabora un cadru normativ internațional în legătură cu reglementarea, monitorizarea și supravegherea activităților societăților militare și de securitate private, precum și Asociația Codului Internațional de Conduită;
- O. întrucât UE și 23 de state membre au aderat la Documentul de la Montreux și întrucât UE este membră a Grupului de lucru privind Asociația Codului Internațional de Conduită; întrucât UE contribuie în cadrul Consiliului pentru Drepturile Omului la posibila dezvoltare a unui cadru normativ internațional; întrucât UE joacă un rol esențial în promovarea controlului la nivel național și regional asupra prestării și exportului de diverse servicii militare și de securitate;
- P. întrucât Uniunea Europeană nu dispune de un cadru de reglementare propriu, în ciuda numărului mare de SSP-uri din Europa și/sau care intervin în cadrul misiunilor și operațiunilor PSAC sau în cadrul delegațiilor UE; întrucât cadrele normative existente sunt aproape în totalitate elaborate pe baza modelului american, creat în timpul conflictului din Irak, și în favoarea societăților militare implicate în misiuni de luptă; întrucât aceste referințe nu corespund nici formatului și nici misiunilor SSP-urilor europene;
- Q. întrucât este de o importanță esențială să se acorde prioritate stabilirii unor norme clare de interacțiune, cooperare și asistență între autoritățile de aplicare a legii și societățile de securitate private;
- R. întrucât SSP-urile ar putea juca un rol mai important în lupta împotriva pirateriei și în îmbunătățirea securității maritime, în cadrul misiunilor care implică participarea câinilor, apărarea cibernetică, cercetarea și dezvoltarea de instrumente de securitate, misiuni de supraveghere mixte și activități de formare în cooperare cu autoritățile publice și sub supravegherea acestora; întrucât utilizarea SSP-urilor armate a creat dificultăți specifice în sectorul maritim, consecința fiind numeroase incidente care au dus la pierderi de vieți omenești și conflicte diplomatice,

Utilizarea SSP-urilor în sprijinul forțelor militare în străinătate

1. ia act de faptul că SSP-urile joacă un rol complementar important în sprijinirea agențiilor militare și civile ale statului prin eliminarea lacunelor de capacități create de creșterea cererii pentru utilizarea de forțe în străinătate, în timp ce, dacă circumstanțele o permit, de asemenea, ocazional, oferind capacitate de intervenție rapidă; subliniază că, în cazuri excepționale, serviciile SSP-urilor umplu anumite lacune existente în materie de capacitate, pe care, totuși, statele membre ar trebui să încerce să le acopere cu forțe naționale armate sau de poliție; subliniază că SSP-urile sunt utilizate ca instrument de punere în aplicare a politicii externe a acelor țări;
2. subliniază necesitatea ca SSP-urile să țină seama, în timpul desfășurării de operațiuni în țările gazdă, în special în cele care diferă în mod semnificativ în ceea ce privește cultura și religia, de tradițiile și obiceiurile locale pentru a nu pune în pericol eficiența misiunii lor și pentru a nu înstrăina populația locală;
3. constată că, în comparație cu trupele naționale, SSP-urile, în special cele care au sediul în țări gazdă, pot furniza cunoștințe locale valoroase, precum și, în mod frecvent, economii de costuri, deși trebuie garantat faptul că calitatea nu este subminată; cu toate acestea, subliniază faptul că utilizarea serviciilor prestate de societățile de securitate locale în țări fragile și regiuni predispușe la crize poate avea implicații negative pentru obiectivele de politică externă ale UE, în cazul în care această utilizare consolidează anumiți actori locali înarmați, care ar putea deveni părți la conflict; subliniază importanța unei distincții juridice clare între operațiunile societăților private de securitate și activitățile actorilor privați care sunt angajați în mod direct în activități militare;

Marți, 4 iulie 2017

4. subliniază că nu ar trebui să fie externalizate către SSP-uri activități care ar implica recurgerea la forță și/sau participarea activă în cadrul ostilităților, cu excepția cazurilor de autoapărare, și în nici un caz nu ar trebui permis SSP-urilor să ia parte la interogări, sau să efectueze interogări; subliniază că, în materie de securitate și apărare a UE, prioritatea ar trebui să fie consolidarea forțelor armate naționale, context în care SSP-urile nu pot juca decât un rol complementar, fără nicio autoritate asupra deciziilor strategice; subliniază că participarea societăților de securitate private la operațiuni militare trebuie să fie justificată, cu obiective definite în mod clar și verificabile cu indicatori concreți, cu un buget detaliat și o dată de început și de încheiere stabilită, și să se desfășoare sub un cod etic strict; subliniază că activitatea în străinătate a forțelor armate și de securitate reprezintă o valoare fundamentală pentru menținerea păcii și pentru prevenirea conflictelor, precum și pentru reconstrucția socială și reconcilierea națională ulterioară;
5. subliniază faptul că principiul rentabilității angajării SSP-urilor aduce, în principal, un beneficiu pe termen scurt, în special în cazul în care nu se iau în considerare o serie de variabile socioeconomice, și, prin urmare, nu ar trebui să devină criteriul principal în cadrul abordării problemelor de securitate; reamintește că responsabilitatea și mecanismele de monitorizare sunt esențiale pentru a garanta obținerea pe deplin a legitimității și a potențialelor beneficii ale SSP-urilor;
6. subliniază importanța supravegherii parlamentare a utilizării SSP-urilor de către statele membre;

Utilizarea SSP-urilor de către UE

7. ia act de faptul că UE utilizează SSP-uri în străinătate pentru a-și apăra delegațiile și personalul său și pentru a sprijini misiunile PSAC civile și militare; constată că utilizarea acestora contribuie astfel direct la reputația UE și percepția UE de către părțile terțe, fapt care le face aspecte importante legate de prezența locală a UE și impactul asupra nivelului de încredere în UE; solicită Comisiei și Consiliului să prezinte o imagine de ansamblu privind locul, momentul și scopul în care au fost utilizate SSP-urile în sprijinul misiunilor UE; consideră că nu ar fi lipsit de sens ca în licitațiile sale, care vizează securitatea delegațiilor sale, Uniunea Europeană să favorizeze utilizarea SSP-urilor din Europa și care respectă reglementările europene și fac obiectul impozitării în cadrul UE;
8. subliniază, cu toate acestea, că, în special în zonele expuse la conflicte, utilizarea unei SSP pentru anumite acțiuni poate avea efecte secundare negative pentru UE, în special pentru legitimitatea acesteia, asociind-o în mod accidental cu actori înarmați în zona de conflict, cu repercusiuni negative în cazul unor incidente armate, sau ar putea compromite eforturile de dezarmare, demobilizare și reintegrare (DDR) și de reformare a sectorului de securitate (RSS) prin consolidarea involuntară a actorilor locali; ia act, în special, de riscurile prezentate de subcontractarea necontrolată, cum ar fi cea către SSP-urile locale;
9. subliniază diversele și gravele probleme de ordin juridic și politic asociate cu practica actuală a subcontractării în domeniul serviciilor militare și de securitate, în special în ceea ce privește serviciile furnizate de subcontractanții locali în țările terțe; consideră că statele membre, SEAE și Comisia ar trebui să convină să urmeze exemplul NATO contractând exclusiv SSP-urile cu sediul în statele membre ale UE;
10. recomandă, prin urmare, Comisiei să propună orientări de contractare comune în domeniul SSP privind angajarea, utilizarea și gestionarea contractanților militari și de securitate, care să precizeze clar cerințele pentru SSP pentru a obține contracte UE, având ca obiectiv înlocuirea actualului mozaic de abordări; îndeamnă Comisia și SEAE să utilizeze aceleași orientări pentru angajarea, utilizarea și gestionarea contractanților militari și de securitate în toate acțiunile, misiunile și operațiunile sale externe, pentru delegațiile UE în toate țările și regiunile și pentru toate serviciile incluse în varianta revizuită a Listei comune a Uniunii Europene cuprinzând produsele militare; consideră că aceste orientări ar trebui să se bazeze pe cele mai bune practici internaționale, în ceea ce privește funcționarea și gestionarea SSP, în special Documentul de la Montreux și ICoC, și să țină seama de nevoia de prudență deosebită atunci când se selectează SSP într-un context post-criză complex; îndeamnă Comisia și SEAE să utilizeze doar furnizorii certificați prin ICoC, astfel cum procedează deja ONU, pentru care ICoC este obligatoriu; face referire la abordarea adoptată de autoritățile din SUA, care includ standarde și cerințe detaliate în fiecare contract individual, și solicită UE să urmeze acest exemplu; subliniază că contractele cu SSP-uri ar trebui să includă, printre altele, clauze referitoare la deținerea de licențe și autorizații, registrele de personal și de proprietăți, formare, achiziția și utilizarea legală a armelor și organizarea internă;

Marți, 4 iulie 2017

11. solicită ca un supraveghetor de securitate al UE din partea unei societăți de securitate a UE să fie prezent în locațiile finanțate de UE și în cadrul delegațiilor UE și să aibă sarcina de a asigura calitatea serviciilor de securitate furnizate, de a verifica și de a forma personalul de securitate angajat la nivel local, de a stabili și de a menține relații bune cu forțele de securitate locale, de a furniza evaluări de risc și de a reprezenta primul punct de contact al delegației în chestiuni legate de securitate;

12. recomandă Comisiei să întocmească o listă deschisă a contractanților care respectă standardele UE în chestiuni precum lipsa cazierului judiciar, capacitatea financiară și economică, deținerea licențelor și a autorizațiilor și verificarea personalului; constată că pe teritoriul UE standardele privind SSP-urile variază în mod semnificativ și consideră că statele membre ar trebui să depună eforturi pentru a atinge standarde similare; consideră că această listă ar trebui actualizată la intervale de cel mult doi ani;

13. subliniază că, în cazurile în care UE se bazează pe SSP-uri în țările terțe cu care a încheiat un acord privind statutul forțelor (SOFA), aceste acorduri trebuie să indice întotdeauna SSP-urile angajate și să specifice în mod clar că aceste societăți vor fi responsabile în conformitate cu dreptul UE;

14. subliniază necesitatea de a consolida Conceptul UE pentru sprijin din partea contractanților și de a-l face obligatoriu pentru statele membre și instituțiile UE; consideră, în special, că acesta ar trebui să prevadă standarde mai stricte care să fie incluse în contracte, de exemplu, după modelul standardelor SUA și, de asemenea, cerința ca în regiunile de conflict să nu fie angajate sau subcontractate SSP-uri locale; accentuează faptul că SSP-urile internaționale ar trebui să aibă posibilitatea de a angaja personal local, dar numai în mod individual și direct, pentru a asigura o verificare eficace și pentru a preveni crearea de industrii locale de securitate în regiunile de conflict;

Reglementarea SSP-urilor

15. recomandă Comisiei să elaboreze o Carte verde în scopul implicării tuturor părților interesate din sectorul public și sectorul privat al securității într-o amplă consultare și discuție cu privire la procesele de identificare a oportunităților de colaborare directă într-un mod mai eficient și de stabilire a unui set de bază cu reguli de angajare și bune practici; recomandă crearea unor standarde UE în materie de calitate specifice acestui sector; recomandă, așadar, clarificarea definiției SSP-urilor înainte de introducerea unei reglementări efective a activităților acestora, deoarece lipsa unei definiții clare poate crea lacune legislative;

16. consideră că, mai întâi, UE ar trebui să definească în mod precis serviciile militare și de securitate relevante; îndeamnă, în această privință, Consiliul să adauge fără întârziere serviciile militare și de securitate furnizate de SSP-uri pe Lista comună a Uniunii Europene cuprinzând produsele militare;

17. solicită Comisiei să elaboreze un model european eficace de reglementare care să ducă la:

- armonizarea diferențelor juridice dintre statele membre prin intermediul unei directive;
- reevaluarea și, prin urmare, redefinirea strategiilor contemporane de colaborare între sectorul public și cel privat;
- prezentarea societăților care au o utilizare finală unică sau multiplă;
- contextualizarea naturii exacte și a rolului societăților militare și de securitate private;
- stabilirea unor standarde de nivel înalt pentru furnizorii privați de servicii de securitate în cadrul UE sau care își desfășoară activitatea în străinătate, inclusiv un nivel adecvat de control de securitate al personalului și o remunerație echitabilă;
- asigurarea raportării eventualelor nereguli și ilegalități legate de SSP-uri și posibilitatea de a trage la răspundere SSP-urile pentru încălcările săvârșite pe durata desfășurării activităților lor în străinătate, inclusiv pentru încălcarea drepturilor omului;
- integrarea unei perspective maritime specifice, ținând cont de rolul de lider al Organizației Maritime Internaționale (OMI);

18. ia act de procesul incipient de stabilire a unor cadre globale de reglementare, precum Documentul de la Montreux, ICoC și alte inițiative de reglementare în cadrul ONU, fapt care constituie un progres evident în comparație cu lipsa unor reglementări semnificative, care prevala numai cu zece ani în urmă;

Marti, 4 iulie 2017

19. salută, de asemenea, eforturile depuse de numeroase state membre ale UE, ca urmare a bunei practici descrise în Documentul de la Montreux, care urmăresc să introducă reglementări naționale eficiente pentru SSP-uri;

20. constată, cu toate acestea, că evaluarea performanței SSP-urilor este îngreunată de lipsa unor rapoarte consistente cu privire la utilizarea acestora atât de către instituțiile UE, cât și de guvernele statelor membre; încurajează statele membre și instituțiile UE să furnizeze aceste informații într-un mod mai sistematic și mai transparent, pentru a permite o evaluare adecvată a utilizării SSP-urilor de către autoritățile bugetare ale acestora și de către auditorii independenți; recomandă ca parlamentele și ONG-urile să fie implicate în mod activ în procesele de evaluare necesare care sunt esențiale pentru reglementarea și supravegherea acestui sector;

21. recomandă Comisiei și Consiliului să instituie un cadru juridic care să impună adoptarea de acte legislative la nivel național privind controlul exportului de servicii militare și de securitate, precum și să includă în Raportul anual al UE privind exporturile de arme informații cu privire la autorizațiile de export de servicii militare și de securitate eliberate de statele membre, pentru a asigura o mai mare transparență și responsabilitate publică;

22. subliniază faptul că natura transnațională a SSP-urilor și, în special, activitățile acestora în regiunile afectate de criză poate uneori conduce, mai ales în cazurile în care structura juridică locală este fragilă, la lacune în materie de jurisdicție care ar putea îngreuna procesul prin care societățile sau angajații acestora trebuie să răspundă pentru acțiunile lor; ia act de faptul că reglementarea la nivel național a SSP-urilor nu dispune adesea de aplicare extrateritorială; subliniază că SSP-urile trebuie să se supună întotdeauna legislației și trebuie să facă obiectul unei supravegheri eficiente atât în țara gazdă, cât și în statul contractant; constată că deseori există un vid legislativ în cazul unor litigii sau incidente care implică SSP-uri și agenți ai Uniunii Europene, care pot surveni în zonele de risc ridicat; recomandă, prin urmare, stabilirea unor norme clare și unitare pentru instituțiile europene care utilizează SSP-uri pentru a proteja personalul UE, atribuind responsabilități clar definite pentru a evita impunitatea și lipsa de protecție și ținând seama de cadrul juridic al statului gazdă; solicită, de asemenea, SEAE, Comisiei și statelor membre să încheie contracte exclusiv cu SSP-uri din UE și să includă în aceste contracte obligația de a presta servicii în mod direct, fără a recurge la subcontractanți locali din țări terțe adesea aflate într-o situație fragilă;

23. îndeamnă, prin urmare, UE și statele sale membre să facă uz de statutul lor în cadrul Forumului Documentului de la Montreux și să insiste asupra unor revizui periodice ale stadiului de aplicare a recomandărilor formulate în Documentul de la Montreux în ceea ce privește bunele practici pentru participanții la acesta; îndeamnă statele membre care nu au făcut încă acest lucru să adere la Documentul de la Montreux cât mai curând posibil; încurajează statele membre să se implice în schimbul de bune practici;

24. îndeamnă UE și statele sale membre să facă presiuni pentru adoptarea unui instrument internațional cu caracter juridic obligatoriu care să meargă mai departe decât Documentul de la Montreux și care să reglementeze activitățile SSP-urilor, creând condiții de concurență echitabile prin care să se asigure că statele gazdă au autoritatea de a reglementa SSP-urile și statele contractante își pot folosi puterea pentru protecția drepturilor omului și prevenirea corupției; subliniază că un astfel de cadru trebuie să includă sancțiuni disuasive pentru încălcări, tragerea la răspundere a celor responsabili de încălcări și accesul efectiv la căi de atac pentru victime, pe lângă un sistem de autorizare și monitorizare care impune tuturor SSP-urilor să se supună unor audituri independente și personalului lor să participe la cursuri de formare obligatorii în materie de drepturi ale omului;

25. solicită Vicepreședintelui Comisiei Europene/Înaltului Reprezentant al Uniunii pentru afaceri externe și politica de securitate, statelor membre, SEAE și Comisiei să susțină cu fermitate elaborarea unei astfel de convenții internaționale care are drept obiectiv instituirea unui regim juridic internațional pentru reglementarea serviciilor relevante furnizate de către SSP-uri;

26. salută eforturile Organizației Maritime Internaționale (OMI) în ceea ce privește furnizarea unor orientări pentru utilizarea echipelor private de securitate armată; încurajează Comisia și statele membre ale UE să continue colaborarea cu OMI în vederea punerii în aplicare a orientărilor la nivel global;

27. subliniază că una dintre cele mai eficiente modalități de a influența SSP-urile este cea prin intermediul deciziilor în domeniul achizițiilor publice; subliniază, prin urmare, că este important să se condiționeze atribuirea de contracte SSP-urilor de adoptarea celor mai bune practici, cum ar fi transparența, și de participarea lor în ICoC, pe care unele state membre l-au pus deja în aplicare; constată, cu toate acestea, că mecanismul de asigurare a conformității al ICoC trebuie să fie consolidat și independența sa deplină trebuie asigurată, astfel încât să devină un stimulent credibil pentru conformitate; constată că, dintre statele membre, doar Suedia și Regatul Unit au aderat la ICoC și consideră că UE ar trebui să se concentreze pe asigurarea faptului că și alte state membre aderă la ICoC, ca un prim pas;

Marți, 4 iulie 2017

28. menționează că SSP-urile ar trebui să aibă o asigurare de răspundere, ceea ce ar face ca piața de securitate să fie mai stabilă și mai fiabilă, permițând și accesul SSP-urilor mici și mijlocii;
29. subliniază că atribuirea contractelor către SSP-uri ar trebui să țină cont și să fie evaluată în funcție de experiența SSP-urilor și de perioada în care acestea au desfășurat activități în medii ostile, mai degrabă decât de cifra de afaceri generată de un contract similar;
30. atrage atenția asupra faptului că, pe lângă furnizarea de servicii de securitate, SSP-urile desfășoară și activități legate de informații care, din cauza potențialelor implicații, necesită un control și o reglementare eficiente;
31. ia act de influența considerabilă de care dispun UE și statele sale membre asupra sectorului de securitate la nivel mondial ca rezultat al faptului că numeroși actori majori au sediul în UE; prin urmare, pune un accent deosebit pe viitoarea revizuire a Listei comune a UE cuprinzând produsele militare, care reprezintă o ocazie de a include anumite servicii furnizate de SSP-uri, ceea ce le-ar face obiectul reglementărilor vizând exportul și ar impune standarde de bază privind activitățile lor în străinătate;

o

o o

32. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție Consiliului European, Consiliului, Comisiei, Vicepreședintelui Comisiei / Înalțului Reprezentant al Uniunii pentru afaceri externe și politica de securitate, precum și parlamentelor naționale ale statelor membre.
-